

Referat: Marchiza de Brinvilliers, ucigasa tatalui ei, Antoine Dreux d'Aubray

Dupa ce tatal sau a fost cel care a ordonat incarcerarea amantului sau mult iubit, Marchiza de Brinvilliers incepe sa nutreasca o adanca ura pentru tatal sau. Odata amantul sau iese din inchisoare, marchiza ia decizia ca tatal sau, Antoine Dreux d'Aubray, trebuie sa moara.

Pe data de 13 iunie 1666, Antoine Dreux d'Aubray, suferind de mai multe luni de un rau necunoscut, pleaca la mosia sa din Offemont, aflata in apropiere de Compiègne. El si-a rugat fiica, marchiza de Brinvilliers, sa petreaca doua sau trei saptamani langa el, aducandu-si si copiii. Marchiza de Brinvilliers se grabeste sa-l urmeze, socotind ca a sosit momentul prielnic pentru a-si pune planul in aplicare ; ca nu a intarziat si la sosire a fost imbratisata calduros de tatal ei. Incepand cu a doua zi de la sosirea sa, durerile lui Dreux d'Aubray s-au dublat in intensitate "avea vomismente violente, care au continuat tot timpul pana la moarte", care s-a produs la Paris, unde a venit pentru a primi ingrijirile celor mai buni medici si unde fiica sa nu a pregetat sa-l insoteasca. Marchiza a declarat ca s-a servit la otravire atat de "apa" cat si de "pudra" si ca otravirea a continuat timp de 3 luni.

Cu prilejul procesului, ea va marturisi ca i-a dat tatalui ei otrava cu propriile miini sau cu ajutorul unui servitor numit Gascon, pe care Sainte-Croix i-l cedase pentru a o ajuta. Antoine Dreux d'Aubray moare in cele din urma la Paris, pe data de 10 septembrie 1666, in varsta de 66 ani.

Desi se raspandise zvonul ca ar fi fost otravit, la autopsie medicii nu au gasit nimic suspect. Marchiza folosise preparatul arsenical al lui Glaser care, cu mijloacele de investigatie existente la acea data, nu putea fi detectat.

Dupa ce adevarul a iesit la iveala, doamna de Sevigne, care a urmarit indeaproape procesul marchizei, comenteaza astfel acest asasinat : "Cele mai mari crime sunt un lucru neinsemnat in comparatie cu fapta de a ucide incet, timp de opt luni pe propriul tau tata, de a primi toate mingaierile si toata afectiunea lui si de a nu-i raspunde decat cu dublarea dozei de otrava !"

Antoine Dreux d'Aubray fusese locotenent civil. In urma decesului sau, fiul lui mai mare, care purta acelasi iume, ii mosteneste functia. De asemenea, el si cel de al doilea frate, ambii consilieri in Parlament, primesc cea mai mare parte din averea lasata de tatal lor.